

Emil Antoni Fichtel

Official Number	784549
Rank	polski: plut.mech.radar./305 DB/ brytyjski: LAC
Date of birth	1916-11-08
Date of death	1986-06-13
Cemetery	Gdańsk, Srebrniki - cmentarz Centralny, Srebrzysko Wsp. 54.373508, 18.581375
Grave	rejon 5, polanka 7, rząd 1, grób 26
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja: ZDiZ Gdańsk, Izabela Półtorzecka
Zdjęcie lotnika: Adam Szpotowicz.

Emil Fichtel urodził się 8 listopada 1916 r. w Alwernii, włosko brzmiącej miejscowości, pod Krakowem. Jej nazwa wywodzi się od La Verny góry w Toskanii, na której według podań św. Franciszek z Asyżu otrzymał stygmaty. Alwernia, leżąca nad rzeką Regulką, została założona przez kasztelana wojnickiego Krzysztofa Wojnickiego. Rodzina Fichtelów przeniosiła się do Sambora na Ukrainie, gdzie Emil w latach 1933 - 1937 uczęszczał do II Gimnazjum imienia Mikołaja Kopernika. Po ukończeniu gimnazjum zgłosił się

do obowiązkowej wówczas służby wojskowej, którą od listopada 1937 r. odbywał w 6 Pułku Lotniczym we Lwowie. Wybuch wojny zastał go w składzie 66 Eskadrze Towarzyszącej, gdzie pełnił funkcje radiotelegrafisty. Eskadra pod dowództwem kpt. Alberta Kubienieca wykonywała loty na rzecz armii "Łódź". Wraz z personelem eskadry Emil Fichtel ewakuował się w miejscowości Kutya, po inwazji Sowieców na Polskę, do Rumunii.

Jak większość polskich żołnierzy został internowany i umieszczony w obozie Caracal, a później Targu-Ju. Po utworzeniu rządu generała Władysława Sikorskiego rozpoczęła się akcja ewakuacyjna polskich żołnierzy z Rumunii. W pierwszym rzędzie ułatwiano ucieczki żołnierzom wojsk technicznych, a w tym lotnictwa. Emil Fichtel przedostał się do Bukaresztu, gdzie wyposażony w dokumenty na nazwisko Sośnicki, poprzez Konstancę, Pireus i północne Włochy przedostał się do Francji.

Z początkiem stycznia 1940 r., już we Francji, został skierowany do Centrum Wyszakolenia Łączności na kurs szkoleniowy. Po odbyciu kursu, w lutym tego roku, powrócił do punktu zbornego lotnictwa polskiego w Septfonds, gdzie oczekiwał, jak spora część personelu lotniczego, na przydział. Majowa ofensywa wojsk niemieckich na Belgię, Holandię, a później Francję zmusiła wojska sprzymierzonych do cofania się pod naporem agresora, co zmusiło polskie władze do ewakuacji polskiego personelu. Emil Fichtel przedostał się do Biarritz skąd został przetransportowany do Wielkiej Brytanii.

Z ośrodka zapasowego w Blackpool, w którym personel polskiego lotnictwa oczekiwał na przydział, Emil Fichtel, został przeniesiony z końcem czerwca do obrony lotniska w Innsworth Lane, a we wrześniu, z brytyjskim numerem ewidencyjnym 784549, trafił do 308 Dywizjonu Myśliwskiego, który wówczas stacjonował w Speke. Służył w tej jednostce jako mechanik do listopada 1941 r., gdy dostał przeniesienie do 309 Dywizjonu Współpracy z Armią, ówczesnie przebywającego w Szkocji na lotnisku Dunino. Służył w jednostce, gdy ta zmieniała swój charakter, na początku na funkcjonująca jako jednostka współpracy z armią, później jako jednostka rozpoznania lotniczego, aż do przeformowania na dywizjon myśliwski. Podczas pobytu w tej jednostce złożył egzamin dojrzałości w Pitlochry. W grudniu 1943 r. kapral Fichtel trafił do 305 Dywizjonu Bombowego, którego ówczesnym dowódcą był W/Cdr Kazimierz Konopasek. W 305 Dywizjonie Emil Fichtel awansował do stopnia polskiego plutonowego i miał ogromne szczęście służyć pod komendą legendy polskiego lotnictwa mjr. Bolesława Orlińskiego. Emil Fichtel dosłużył w jednostce do jej rozwiązania w styczniu 1947 r. Później wstąpił do Polskiego Lotniczego Korpusu Przesiedlenia i Rozmieszczenia, a z początkiem 1948 r. zdecydował się na powrót do kraju. Za okresy służby w Polskich Siłach Powietrznych został odznaczony Medalem Lotniczym (nr 4536), France - German Star, Defence Medal i War Medal.

Do kraju powrócił w maju 1948 r. Osiadł w Gdańsku, gdzie rozpoczął pracę w Centrali Handlu Zagranicznego "Węglkokoks", w której pracował na stanowisku kierownika do maja 1953 r. Następnie zatrudnił się w Zakładach Remontu Maszyn Budowlanych, jako pracownik umysłowy. W latach 1961 - 1963 był starszym handlowcem w oddziale portowym firmy "Polcarga" w Gdyni. Po trzech latach dostał awans na kierownika sekcji. W listopadzie 1966 r. w Gdańsku został rzeczoznawcą - ekspertem w Centrali Morskiej Importowo - Eksportowej "Centromor". W czasie swojej pracy zawodowej był czynnym członkiem związku zawodowych zakładów, w których pracował. Zmarł 13 czerwca 1986 r. i został pochowany na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku.